

[Chr. Madsen.]

Vi er altså ikke modstandere af, at der opsamles midler i fonden, men vi fremhæver og bliver ved at fremhæve, at fondens midler skal anbringes på fornuftig måde; de skal ikke anbringes i plasticfabrikker eller benzinstationer eller hotelbyggeri, eller hvad man kan nævne af den art. Der må være andre ting, der har meget, meget større betydning for samfundet og i særdeleshed for den fremtidige udvikling.

Jeg erindrer, at jeg har læst, hvordan man i Sverige benytter tillægspensionsfondens midler. Langt den største part af dem bliver brugt til boligbyggeri; den næststørste part er udlånt til stat og kommuner. For kommunelånenes vedkommende betyder det vel, at man over disse midler kan gennemføre den udvikling, der er så fremherskende i vort naboland, nemlig udviklingen omkring de store byer. Hvis man kunne fremme en sådan tendens, og hvis man kunne øve direkte indflydelse på investeringsretningen, og hvis man i det hele taget kunne bruge fondens midler til at skabe en aktiv økonomisk politik, så tror vi, at meget ville være vundet. Det hænder jo af og til, at vi taler om økonomisk demokrati her i tinget og andre steder, og hvis dette økonomiske demokrati skal blive til virkelighed, er det klart, at man må have midler at arbejde med; det kan jo også være, at tillægspensionsfondens midler kan bruges i dette øjemed.

Så vil jeg gerne have den højtærede arbejdsminister til her fra talerstolen at sige et par ord om placeringen af institutionen, der skal administrere tillægspensionsfonden. Vi har haft en diskussion i udvalget derom og også fået et spørgsmål besvaret dér, men jeg vil altså gerne have den højtærede arbejdsminister til at sige det herfra. Jeg har den opfattelse, at det vil være mest fordelagtigt at anbringe denne institution uden for København. Der vil antagelig uden for København være mere kapacitet med hensyn til maskinkraft — jeg tænker på datamaskiner — og der vil også være mulighed for, at man uden for København kan få den tilstrækkelige arbejdskraft.

Ligeledes vil jeg gerne have den højtærede arbejdsminister til at antyde, hvad man under forarbejderne til tillægspensions-

ordningen har kunnet skønne administrationen ville komme til at andrage.

Derudover skal jeg sige, at vi kan gå ind for den sidst foreslåede dagsorden, det forslag, som er stillet af de ærede medlemmer hr. Helge Larsen og hr. Hans Rasmussen; men vi forstår ikke, hvorfor dette afværgedagsordensforslag egentlig er stillet, for vi har allerede sagt, at vi vil stemme imod VK-dagsordensforslaget. Men hvad der nu end kan ligge til grund for, at man har foreslået en sådan afværgedagsorden, vil jeg alligevel bede den højtærede statsminister, den højtærede arbejdsminister og den højtærede landbrugsminister om, at de ikke bliver vrede på os, fordi vi stemmer for dette dagsordensforslag.

Iver Poulsen: Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen rettede jo et temmelig voldsomt personligt angreb mod mig. Jeg havde været uheldig som korrekturlæser, fordi jeg havde bemærket et par ting i lovforslaget, som stødte i hvert fald mig. Jeg kan ikke se, at der er noget uheldigt i det. Da jeg læste lovforslaget igennem, kneb det for mig at hitte ud af, hvad meningen var, og så søgte jeg virkelig sagkyndig oplysning om, hvorvidt det var mig, der manglede noget, eller forslaget ikke var så godt og klart udformet, som det skulle være. Det, jeg sagde om lovforslagets udformning, er altså slet ikke resultatet af en grille hos mig, men der står kræfter bag, som jeg efterhånden har betydelig større respekt for end for justitsministeriets lovkontor, som jeg aldeles ikke ligger på maven for.

Når jeg har fremhævet de ting, jeg gjorde, er det slet ikke, fordi jeg tror, vi kan påvirke nogen her i salen. Vi har jo fremsat mange forskellige udtalelser her til forbedringer af visse ting, men det er en stilgende overenskomst fra venstre til højre, at de uafhængiges initiativ skal under alle omstændigheder nedbrydes. Vi føler imidlertid et ansvar her som medlemmer af tinget, og vi mener i hvert fald, at det, jeg påtalte, ikke skulle gå ud herfra, uden at det i hvert fald var påtalt fra én side, at der var noget dér, som efter vor opfattelse kunne være affattet på en anden måde.

☞ Da jeg tillod mig at fremdrage de bilag, som var tilsendt fra udvalget fra hus-